

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7291/2022
27.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Јелене Ивановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Жолдош адвокат из ..., против тужених ББ са седиштем у ..., чији је пуномоћник Матеј Анђелић адвокат из ..., ВВ и ГГ обоје из ... и ДД са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Дејан Крстић адвокат из ... и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Суботици, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 474/21 од 10.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 27.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 474/21 од 10.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 474/21 од 10.06.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене ББ за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 1224/17 од 30.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је по основу инвестиционог улагања и одржаја стекао право својине на непокретности – згради са мансардом површине од 73 м² која је уписана у листу непокретности број ... КО ..., као породична стамбена зграда, објекат број 2 и да се обавезу тужени на издавање исправе подобне за државину а када се објекат легализује и исправе подобне да се означени објекат укњижи на име тужиоца као власника истог код Републичког геодетског завода – Служба за катастар непокретности Сомбор, а у противном исту исправу ће заменити ова пресуда, те да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да надокнади туженој ББ из ... трошкове поступка у износу од 174.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 474/21 од 10.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиоца и тужених ВВ, ГГ и ДД и потврђена

пресуда Основног суда у Сомбору П 1224/17 од 30.10.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене ББ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу чланова 403. и 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију без изричитог означања законских разлога.

Тужена ББ је поднела одговор на ревизију у којем је предложила да се тужиочева ревизија одбаци као недозвољена и да се тужилац обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија у имовинско-правним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. У поднетој тужби вредност предмета спора одређена је у износу од 2.000.000,00 динара. Овако одређена вредност предмета спора одговара динарској противвредности од 16.580,60 евра на дан подношења тужбе – 27.07.2017. године, обрачуната по средњем курсу Народне банке Србије (1 евро = 120,6229 динара).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведене одредбе произилази да се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права. Зато наводи ревидента да тужена ББ не постоји као правно лице, јер се није регистровала у складу са Законом о верским заједницама нису од утицаја на одлуку о дозвољености посебне ревизије тужиоца. Тим наводима указује се на недостатак страначке способности тужене и на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 9) ЗПП која није законски разлог за ово изузетно правно средство.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору нема потребе да се о посебној ревизији тужиоца одлучује из неког од разлога предвиђених чланом 404. став 1. ЗПП.

У ревизији се не износе правна питања која су од општег интереса или су у интересу равноправности грађана, нити по оцени ревизијског суда питања таквог значаја постоје у овом спору. Ревизијски наводи усмерени су на оспоравање оцене изведених доказа – исправа и исказа сведока, а на тај начин се побија утврђено чињенично стање које се не може испитивати у поступку по ревизији из члана 403. став 1. ЗПП, а ни у поступку по посебној ревизији из члана 404. тог Закона. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде које би потврдиле различито поступање судова у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима и указале на потребу да се о изјављеној посебној ревизији одлучује ради уједначавања судске праксе.

Код утврђења да тужилац није доказао да је својим материјалом и искључиво својим радом саградио спорни стамбени објекат, нема места новом тумачењу

материјалног права чијом применом је одбијен тужбени захтев за утврђење права својине тужиоца по самом закону – стварањем нове ствари (чланови 21. и 22. Закона о основама својинскоправних односа), односно грађењем на туђем земљишту (чланови 24. – 26. Закона о основама својинскоправних односа). Такође, пошто је оценом изведених доказа утврђено да је тужилац знао да се спорни објекат гради за потребе цркве, као објекат за становање њених свештеника, не постоји ни потреба за новим тумачењем одредбе члана 28. став 2. и 4. у вези са одредбом члана 72. Закона о основама својинскоправних односа о стицању права својине одржајем за који је увек потребна савесност држаоца.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом, а на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. истог Закона, као у ставу другом изреке.

По оцени ревизијског суда, трошкови одговора на ревизију који је поднела тужена ББ нису били нужни. Због тога је захтев ове тужене за накнаду тих трошкова одбијен и применом члана 165. став 1. ЗПП у вези са чланом 154. став 1. истог Закона одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић